

1446

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 5 października 2011 r.

w sprawie zakresu i trybu realizacji programu naprawczego prowadzącego do uzyskania równowagi finansowej uczelni publicznej

Na podstawie art. 100a ust. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W celu ustalenia obowiązku opracowania przez uczelnię publiczną programu naprawczego bierze się pod uwagę straty netto z okresu nie dłuższego niż ostatnie 5 lat, wykazane w sprawozdaniach finansowych, sporządzonych zgodnie z przepisami o rachunkowości, zbadanych przez biegłego rewidenta, oraz w sprawozdaniach z wykonania planu rzeczowo-finansowego, o których mowa w art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym.

2. Za dzień stwierdzenia straty netto przyjmuje się dzień podpisania przez rektora sprawozdania z wykonania planu rzeczowo-finansowego.

§ 2. 1. Opracowanie programu naprawczego obejmuje jego przygotowanie przez uczelnię publiczną oraz uchwalenie przez senat tej uczelni.

2. Rektor przedkłada ministrowi nadzorującemu uczelnię publiczną uchwalony przez jej senat program naprawczy, w terminie 14 dni od dnia jego uchwalenia.

§ 3. 1. Program naprawczy określa:

- 1) szczegółową diagnozę stanu finansów uczelni publicznej;
- 2) działania planowane w celu zrównoważenia kosztów działalności uczelni publicznej z jej przychodami wraz z harmonogramem ich wdrażania;
- 3) uzasadnienie wyboru zastosowanych środków naprawczych.

2. Program naprawczy realizowany w uczelni wojсковej lub uczelni służb państwowych nie obejmuje działania uczelni jako jednostki wojskowej lub jednostki organizacyjnej właściwej służby.

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej — szkolnictwo wyższe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 marca 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 63, poz. 324).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553, z 2010 r. Nr 57, poz. 359, Nr 75, poz. 471, Nr 96, poz. 620 i Nr 127, poz. 857 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 84, poz. 455, Nr 112, poz. 654, Nr 174, poz. 1039 i Nr 185, poz. 1092.

§ 4. Szczegółowa diagnoza stanu finansów uczelni publicznej zawiera w szczególności:

- 1) analizę stanu funduszy, z uwzględnieniem faktycznej dostępności wykazywanych środków;
- 2) analizę źródeł i miejsc powstawania kosztów i strat;
- 3) informację o poziomie należności i zobowiązań, w tym zobowiązań wymagalnych, w ujęciu przedmiotowym oraz podmiotowym, w rodzajowych grupach podmiotów;
- 4) analizę stopnia wykorzystania majątku ruchomego i nieruchomego, ze wskazaniem składników majątku, które nie są dostatecznie wykorzystane;
- 5) ocenę realnych źródeł i skali możliwego zwiększenia przychodów;
- 6) analizę stanu zatrudnienia i poziomu wynagrodzeń w uczelni — w podziale na grupy pracowników, w tym:
 - a) analizę stopnia dostosowania stanu zatrudnienia do realizowanych przez uczelnię zadań,
 - b) szczegółową analizę obciążeń dydaktycznych grupy nauczycieli akademickich;
- 7) porównanie faktycznej oraz optymalnej wysokości pozostałych grup kosztów ujętych w planie rzeczowo-finansowym oraz sprawozdaniu z jego wykonania, w powiązaniu ze skalą i zakresem realizowanych zadań.

§ 5. 1. Opis działań planowanych w celu zrównoważenia kosztów działalności uczelni publicznej z jej przychodami zawiera w szczególności plan:

- 1) działań zmierzających do zwiększenia przychodów uczelni;
- 2) optymalizacji kosztów w poszczególnych grupach ujętych w planie rzeczowo-finansowym;
- 3) dostosowania poziomu zatrudnienia i wynagrodzeń w poszczególnych grupach pracowników uczelni do zakresu i skali realizowanych przez nią zadań, z uwzględnieniem:
 - a) zwiększenia zakresu lub skali realizowanych zadań, przy zapewnieniu przychodów umożliwiających co najmniej pokrycie kosztów realizacji tych zadań lub
 - b) redukcji wynagrodzeń lub zatrudnienia;
- 4) dostosowania posiadanego majątku ruchomego i nieruchomego do rodzaju i skali realizowanych zadań oraz uzasadnionego zapotrzebowania uczelni, z uwzględnieniem sposobu rozporządzenia niedostatecznie wykorzystywanymi składnikami majątku;

5) redukcji zadłużenia, tak aby na koniec okresu realizacji programu naprawczego relacja sumy zobowiązań krótkoterminowych i krótkoterminowych rozliczeń międzyokresowych ujmowanych w pasywach do sumy aktywów obrotowych i środków trwałych w budowie, wynikających z bilansu, o którym mowa w art. 45 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, z późn. zm.³⁾), nie przekraczała poziomu 1,0.

2. Dla każdego działania określa się szczegółowy harmonogram wdrażania wraz z terminami realizacji kolejnych etapów oraz ostatecznym terminem zakończenia jego wdrażania.

3. Harmonogram wdrażania działań uwzględnia konieczność osiągnięcia efektów programu naprawczego w okresie nie dłuższym niż trzy lata.

§ 6. Uzasadnienie wyboru zastosowanych środków naprawczych zawiera:

- 1) opis co najmniej jednego alternatywnego wariantu programu naprawczego;
- 2) porównanie poziomu i struktury ryzyka dla poszczególnych wariantów programu naprawczego oraz ocenę tych wariantów;
- 3) uzasadnienie dokonania wyboru wskazanego wariantu programu naprawczego;
- 4) źródła finansowania programu naprawczego, z uwzględnieniem przewidywanych wpływów i wydatków w czasie realizacji programu naprawczego.

§ 7. 1. Rektor jest odpowiedzialny za realizację programu naprawczego.

2. Rektor może wyznaczyć pełnomocnika do spraw programu naprawczego albo osoby odpowiadające za realizację poszczególnych działań, o których mowa w § 5 ust. 1.

3. Rektor składa senatowi uczelni publicznej sprawozdanie z realizacji programu naprawczego co najmniej raz na kwartał.

§ 8. Rektor w imieniu senatu uczelni publicznej przedkłada ministrowi nadzorującemu tę uczelnię sprawozdanie okresowe z wykonania programu naprawczego, obejmujące co najmniej:

- 1) sprawozdanie z wykonania działań planowanych w celu zrównoważenia kosztów działalności uczelni z jej przychodami, z uwzględnieniem terminowości ich wykonania;
- 2) szczegółową diagnozę stanu finansów uczelni, z uwzględnieniem zmian wynikających z realizacji programu naprawczego;
- 3) ocenę efektywności stosowanych środków naprawczych.

§ 9. 1. Senat uczelni publicznej może uchwalić aktualizację programu naprawczego w celu zapewnienia jego większej efektywności, w tym przyspieszyć wdrażanie działań, o których mowa w § 5 ust. 1, lub zastosować alternatywne środki naprawcze.

2. Rektor przedkłada ministrowi nadzorującemu uczelnię publiczną aktualizację programu naprawczego w terminie 14 dni od dnia jej uchwalenia.

§ 10. W przypadku osoby pełniącej obowiązki rektora, której minister nadzorujący uczelnię publiczną powierzył zadania dotyczące opracowania i wdrożenia programu naprawczego, o której mowa w art. 100a ust. 5 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym, przepisy § 2—6 oraz § 8 i 9 stosuje się odpowiednio.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego: *B. Kudrycka*

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 165, poz. 1316, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 199, poz. 1175 i Nr 232, poz. 1378.